

**critică și
cronică:**

Paul Aretzu
Alex Cetățeanu
Ștefan Doru Dăncuș
Gheorghe Grigurcu
Lazăr Popescu
Ion Trancău
Mircea Tutunaru

proză:

Valentin Chepeneag

eseuri și studii:

Cristian George Brebenel
Vasile Ponea
Ion Popescu-Brădiceni
Silviu Doinaș Popescu
Paula Romanescu

poezie:

Camelia Ardelean
Ion Butulescu
Ionuț Caragea
Vlad Cernea Jerca
Ion C. Duță
Eugen Evu
Nicolae Gugu
Maria Ieva
Nicolae Mătcaș
Daniel Popa
Adina Mihai Popescu
Alensis De Nobilis
I.D. Sicore
Dumitru Tâlvescu
Adriana Tomoni
Luigi Ungureanu

**restituiri
și evocări:**

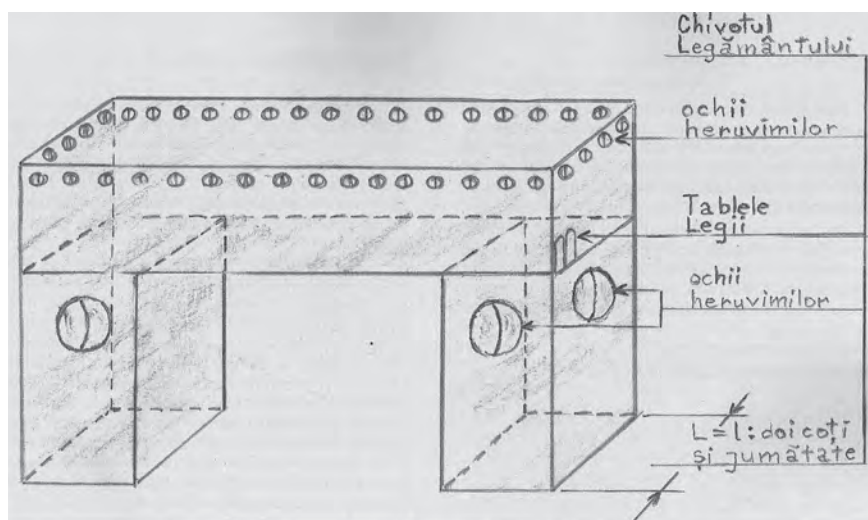
Marin I. Arcuș
Mircea Arjuna
Nicolae Băciuț
Miron Dobroiu
Gheorghe Iovan
Adrian Păunescu
Ion Longin Popescu
Lazăr Victor

**teatru și
cronică teatrală:**

Ecaterina Chifu
Al. Horia

apel:

Călin Hera și Eugen Evu



Brâncuși - codul biblic de pe „Templul Sărutului”

traduceri:

Dumitru Dănău

grafică:

din viața și operele lui
Constantin Brâncuși

Ei, asta e jenant!

Cristian George Brebenel

De multe ori, când încerc să intru pe internet, și acesta e blocat, mă întâmpină un fel de atenționare-motto care afișează pe monitor sintagma „Ei, asta e jenant!”, vrând să sublinieze situația într-adevăr jenantă că netul nu funcționează. Adesea acest fapt mă surprinde în momentele când împreună cu câțiva colegi de cenaclu „traficăm” proze mai lungi sau mai scurte, mai bune sau mai rele, de adevărată „contrabandă” literară într-un Târgu Jiu care de mult nu mai pune bază pe literatură. Și tot de fiecare dată, când văd aceste cuvinte, mă amuz în loc să-mi fac nervi așa cum s-ar conveni când

plătești regulat un serviciu, precum indispensabilul internet și el își face de cap. Dar nu pentru a vă povesti despre sincopetele internetului am adus eu în discuție această situație. Ea se poate lega cel puțin în mintea mea de două lucruri cu care pare a nu avea nimic în comun.

Este vorba despre premiile Nobel pentru literatură și despre mult discutatul aspect denumit Political Correctness (prescurtat PC) ce se tot învârte în discursurile politice cotidiene, și nu numai, de câteva decenii generând un fel de nouă limbă de lemn.

(continuare în pag. 93)

Poeme

Ionuț Caragea

Poemul meu de azi

și această zi va trece
o zi ca oricare alta în care
poate cel mai bun lucru
a fost un poem despre viață
pe care l-am scris în ciuda
tuturor previziunilor sumbre
despre timp și distrugere

un poem ca un cântec suav
lângă zidurile cetății adormite
transmis din generație în generație
de copacii bătrâni
prin foșnetul frunzelor

un poem ca un râu
obosit de atâta goană prin defileuri carstice
odihnindu-se sub pletoasele sălcii
care-i spun, printre lacrimi
povestea lor tristă de sfânta sărbătoare
când le-au fost rupte crengile

un poem ca un soare
care se ascunde după turla bisericii
când pot privi orașul în toată
splendoarea sa

un poem ca un Dumnezeu
care scoate stelele din jobenul nopții
cu mâna lui nevăzută
și le aruncă în calea dorințelor mele
iar eu nu mai trebuie să sufăr
de blând-ucigătoarea plictiseală

un poem pe care-l va citi
ultimul om de pe Pământ
la revărsatul zorilor
și va spune
îți mulțumesc ție
poet al unei generații de orbi
că n-ai renunțat
să visezi la nemurire
îți mulțumesc că ai fost
atât de legat de viață
prin cuvânt
și în tăcerea ta
când alții profanau
templele sacre ale sufletului
ai scris poeme de iubire
îți mulțumesc că nu m-ai lăsat

să mă prăbușesc în mine
și mi-ai dat puterea să înfrunt
cu pieptul dezgolit
și pletele în vânt

a p o c a l i p s a

Mesaj către ultimul om de pe Pământ

aș vrea să trăiesc atâta cât
să ajung penultimul om de pe Pământ
și să-l salvez de la gândul
ispititor al nimicniciei
pe ultimul om de pe Pământ
să-i citesc din cărțile mele de poezie
tot ce alții nu au vrut să audă

dar dacă eu sunt și ultimul
și penultimul om de pe Pământ
iar pace veșnică nu va fi până când
unul dintre noi nu-l va convinge
pe celălalt că există
sau că nu există
nemurire?

dar dacă mesajul meu
către ultimul om de pe Pământ
este, de fapt, un răgaz de respirație divină
care mi-a fost oferit
înainte de a mă întoarce
la mine însumi?

Autobiografie

sunt osul de pește
înfipt în gâtlejul
infernului
și fluturele captiv
în plasa de păianjen
a cerului nopții

sunt insomniacul
trist ca o lumânare stinsă
spălându-și ochii însângerați
cu roua dimineții
când sufletul devine
un câmp nesfârșit
de maci



sunt cartea în care
mi-am îngropat copilăria
și praful care se depune
pe coperti

sunt focul inimii
și focul distrugerii
sunt cenușa și vântul
care împrăștie cenușa
sunt apa vie a facerii
și lacrima mortis

sunt cuvântul cel dintâi
și cuvântul mut
sfredelind inima
și creierul

sunt zborul
și umbra

sunt teza
și antiteza

sunt

p a r a d o x u l

Cometă

eu și ultimul om
de pe Pământ
nu suntem decât
două oglinzi
între care frumoasa
poezie
își declină
singurătatea

va veni o vreme
când timpul
ne va sparge
în mii de cioburi
stele pe frontispiciul
cerului
iar poezia va deveni
o cometă
purtătoare de solie către
noi lumi închipuite
de gând

Plutire

poetule
trebuie să fii atent

chiar dacă inspirația te face
să crezi că plutești
deasupra tuturor lucrurilor
încă mai poți strivi
iarba, florile
și alte minuscule creaturi
tu trebuie să fii
protectorul vieții
chiar și în cele
mai mici detalii

te rog
încarcă-ți plămâni
cu mirosul de tei al clipei
și pășește
precum sufletul blajin
o face peste întinderea
celor patruzeci
de zile

Cine v-a ascuns în inima mea?

ar trebui ca inima mea
să fie o curgere neîntreruptă
precum râul care udă
concomitent
malurile
dar cineva dorește
ca ultimul și penultimul
om de pe Pământ
să lupte pentru bătăile
inimii mele

oare sunt clepsidra
cu inima la mijloc?
dar sângele acesta vărsat
zilnic pe foaia de hârtie
cui aparține și pentru cine
este ofrandă?

o, zei ai sistolei
și ai diastolei
cine v-a ascuns
în inima mea?

Diferența dintre azi și mâine

astăzi iadul
este chiar cuvântul
care își deschide gura lacomă
și i se văd toate măruntaiele
sensurilor absconse

mâine raiul
este chiar cuvântul
care își deschide larg porțile
dezvăluindu-și toată
splendoarea
esenței

cine face diferența
dintre azi și mâine?
cine distruge farmecul
atemporalului?

ce furie oarbă
devastează anotimpul
visurilor eterne?

chiar acum
cineva îmi întinde
cuvântul de trei litere
care-mi strepezește
dinții



Pasărea Măiastră - C.Brâncuși